

Afrundende vil jeg sige, at jeg synes, det virker lidt komisk, at ministeren, når hun nu erkender, at der har været kritik fra Dansk Arbejdsgiverforening, fra fagbevægelsen, fra vismændene og fra arbejdsmarkedsforskere, så når frem til, at når der er så meget kritik fra forskellige sider, er det nok det rigtige, man har gjort. Den eneste part, som er tilfreds med det, er Kommunernes Landsforening, som er den part, der skal overtage opgaven. Det er måske knap så forbavsende, at Kommunernes Landsforening er enig i, at det er en god idé – og så kommer Kommunernes Landsforening altså oven i købet med en kritik af det her udlliceringsincitament, hvor man får dækket 50 pct. ekstra.

Men altså, jeg tror, det er første gang, jeg har oplevet, at man siger, når man bliver udsat for en massiv kritik fra alle mulige steder, at så har man nok gjort det rigtige.

Kl. 20:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 20:08

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Ministeren bruger jo som begrundelse for, at alt er fint, at alt er i orden, at man kan blive ved med at benægte al den kritik, der kommer – som ministeren jo er vant til at benægte fakta – at Kommunernes Landsforening støtter forslaget.

Nu støtter Kommunernes Landsforening jo ikke den væsentlige del af forslaget, der handler om, at der skal privatiseres, den væsentlige del af forslaget, der handler om, at vi skal bruge masser af skatte kroner på at finansiere opbygningen af en masse private firmaer, ligesom regeringen har sikret, at en masse skatte kroner går til at opbygge et privat sundhedsvæsen. Jeg vil bare sige til ministeren, at vi i forbindelse med kommunalreformen jo også oplevede, at Kommunernes Landsforening og masser af kommuner syntes, det var en god idé at skulle overtage en lang række sociale institutioner og en lang række opgaver, der tidligere lå i amterne. I dag er det ikke nemt at finde nogen i kommunerne, der synes, det var fornuftigt, eller synes, det har været godt for kommunernes økonomi. Tværtimod er det noget af det, som man ude i kommunerne i den grad er meget, meget ked af, fordi man simpelt hen ikke har råd til at betale de stærkt stigende udgifter, der er på det område, og fordi man heller ikke har den ekspertise, der skal til for at stå for det område. I forhold til ar-

bejdsmarkedsindsatsen er der jo masser af dygtige medarbejdere ude i kommunerne, men problemet er jo, at det, hvis de ikke får den fornødne tid og mulighed for at løfte opgaven, altså er meget svært for dem at gøre en ordentlig indsats.

Jeg synes altså, det er ret uhyggeligt at forestille sig, at regeringen i den værste krise, vi har haft, i hvert fald siden 1930'erne, synes – og det synes Dansk Folkeparti åbenbart også – at det, der er behov for, er at lave en kæmpe reform og gøre en indsats, som alle de, der har forstand på området, er meget bange for fuldstændig vil smadre muligheden for at gøre en god indsats, i stedet for at gå den anden vej og sige: Netop når vi har en stærkt stigende arbejdsløshed, en stærkt stigende ungdomsarbejdsløshed, er der behov for, at vi virkelig sætter ind med ekstra ressourcer for at sikre, at folk så hurtigt som muligt kommer i gang igen, sikre, at vi får lavet nogle af de mange offentlige opgaver, der er behov for, sikre, at de unge kan komme i gang med at lave noget af alt det, der er brug for, nemlig få sat bygningerne i stand, få lavet klimarenoveringer osv., både til gavn for, at de unge kommer i gang med et stykke arbejde, og til gavn for klimaet. Der er brug for, at vi sikrer, at der også er den sociale tryghed, der gør, at folk ikke skal være bange for at komme ud i en voldsom social nedtur, og at der er tid til den fornødne rådgivning for de mennesker, der er utrolig bange for, hvad der kommer til at ske med deres og deres families økonomiske og sociale situation i den her tid.

Men det er, som om regeringen overhovedet ikke interesserer sig for de mennesker, som kommer til at stå i arbejdsløshed i denne tid. Og jeg synes, det er lidt mærkeligt, at ministeren overhovedet ikke taler om, hvad det er, de mennesker kan se frem til; hvordan det er, ministeren vil sikre, at de kan få en ordentlig hjælp; hvordan det er, ministeren vil sikre, at de hurtigst muligt får den fornødne opkvalificering, omskoling, uddannelse, og hvad der nu skal til, for at de kommer i arbejde; hvordan det er, ministeren vil sikre, at de unge ikke bliver tabt på gulvet, men får mulighed for at komme ud og prøve deres fag af; hvordan det er, ministeren, også i samarbejde med andre ministre, vil sikre, at vi hurtigt kommer igennem krisen uden alt for store menneskelige omkostninger. Det har der overhovedet ikke været noget som helst bud på fra ministeren, andet end at man regner med, at nogle andre tager sig af det.